

Робота вожатого - це спосіб саморозвитку і самопізнання. Вона допомагає розкритися і стати щирою з людьми, придбати навички, вміння, які стануть незамінними в подальшому житті. За час перебування у таборі я навчилася долати труднощі і плідно працювати. Під час роботи я розвинула у собі багато різних якостей. Я не тільки розважала дітей за їх час перебування у таборі, а й на мої плечі лягла відповідальність за життя і здоров'я дітей, за виховання у них гарних якостей, комунікативних навичок, пізнання та розкриття у собі чогось нового. Я навчилася працювати з молодшими школярами, розуміти їх інтереси та звички. Діти у цьому віці дуже емоційні, томі кожний потребує окремої уваги.

Організація діяльності та емоційна сфера дітей дуже гнучка: молодші школярі легко відволікаються, не здатні до тривалого зосередження, збудливі, емоційні. Безумовний авторитет дорослого поступово втрачається, все більше значення для дитини - починають набувати однолітки, зростає роль дитячого співтовариства. Тому я щосили намагалася втримати свій авторитет серед дітей та надавати їм допомогу у складних для них ситуаціях.

Мені дуже сподобалось як діти реагували на мої зауваження, вони прислуховувались до моїх слів та вказівок. Взагалі роль вожатого на даному етапі формування особистості має велику роль. Саме від нас вони чують про хороше та погане, та різницю між ним. Саме ми закладаємо у них хороші та погані якості. Саме ми присоромлюємо у разі поганого вчинку

Список використаних джерел

1. Закон України «Про охорону дитинства» від 26 квітня 2001 р. № 2402-III (із змінами і доповненнями). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/2402-14>.
2. Законом України «Про позашкільну освіту» від 22 червня 2000 № 1841-III (із змінами і доповненнями). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/1841-14>.
3. Законом України «Про оздоровлення та відпочинок дітей» від 4 вересня 2008 р. № 375-VI (із змінами і доповненнями). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/375-17>.
4. Типовим положенням про дитячий оздоровчий заклад, затвердженим Державним комітетом України у справах сім'ї та молоді від 5 лютого 2004 р. № 31. [Електронний ресурс]. –

Науковий керівник: Демко В.С., викладач

ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ СПОЖИВЧОЇ ПОВЕДІНКИ ДОМОГОСПОДАРСТВ

Щебликіна В.М.

Таврійський державний агротехнологічний університет

Сучасна макроекономіка – складний організм, який складається із багатьох структур. Роль кожного суб'єкта економічних відносин є дуже важливою на всіх рівнях функціонування економіки. Серед них одну із найважливіших позицій займають домашні господарства.

Домогосподарства постають важливими елементами макроекономіки, адже часто розглядаються з точки зору як власників, так і споживачів ресурсів. Саме на їх потреби орієнтується більша частина виробництва в певній країні, саме їх сукупні доходи є важливим елементом національної економіки країни в цілому. Домогосподарства мають певні обмеження (рівень доходу), які вони намагаються витратити якомога раціональніше.

В умовах сучасного світу домогосподарства являють собою сукупність важливих функцій, що свідчить про те, що дана категорія потребує з кожним роком все більш

широкого вивчення. Так, у результаті державної політики ХХ сторіччя значно підвищився платоспроможний попит домашніх господарств, а, отже, зріс й інтелект суспільства. Домогосподарства з часом все більше впливають на структуру виробництва, що є стимулом для виробників підвищувати якість своєї продукції й оновлювати асортимент. Багато домогосподарств є власниками державних цінних паперів і банківських депозитів, а внесок праці у зростання національного доходу просто вражає. Домогосподарства використовують та інвестують свої доходи – як наслідок реалізуються науково-технічний прогрес в сферах, близьких до соціуму.

Метою даного дослідження є визначення впливу споживчої поведінки домогосподарств на економічне становище в країні, рівень розвитку домогосподарств в Україні, визначення основних проблем їх функціонування та пошук шляхів їх вирішення. Відповідно до зазначеної мети були поставлені та розв'язані наступні завдання:

- проаналізовано сутність домогосподарств, структуру їх споживання;
- визначено фактори впливу на споживчу поведінку;
- описано завдання антикризової політики в Україні;
- наведено аналітичні дані стану домогосподарств в Україні;
- виявлено основні проблеми та наведено шляхи їх рішень.

Об'єктом дослідження є вплив споживчої поведінки домогосподарств на стан економіки країни, а предметом – загальне становище домогосподарств як елемента макроекономіки.

Методологічною основою роботи послужили діалектичний метод пізнання, фундаментальні положення економічної теорії та макроекономіки, а також загальнонаукові методи досліджень, такі як: метод наукової абстракції (при визначенні категорій теми), метод аналізу (при опрацюванні статистичного матеріалу), метод узагальнення (при формулюванні висновків), а також графічний та табличний методи.

Структура споживання домогосподарств є важливим показником для розгляду загального економічного стану держави. Так, за результатами роботи можна зробити висновки, що в Україні домогосподарства витрачають більшу частину своїх чистих доходів на товари та послуги поточного вжитку, менша частина грошей йде на товари довгострокового споживання, а також на розваги та відпочинок. Невелика частина доходів домогосподарств спрямовується на заощадження коштів, що зумовлено мотивом обачності. Значна частка від загальних доходів домогосподарств спрямована на сплату державних податків.

Фактори впливу на споживчу поведінку домогосподарств, за результатами нашого дослідження, мають різноманітне походження. Серед них можна визначити найосновніші: по-перше, рівень доходів домогосподарств – більш бідні з них витрачають майже всі свої доходи на харчування, інші ж можуть дозволити собі довгострокові товари та послуги; існує диспропорція серед різних соціальних та вікових груп, які мають різні потреби у своєму споживанні; також значний вплив на споживчу поведінку має склад сім'ї у кожному окремому випадку, особисті потреби.

Структура валового внутрішнього продукту в Україні значною мірою складається із споживчих витрат домогосподарств, які значно скорочуються в умовах державної економічної кризи. Це призводить до погіршення економічної ситуації в країні в цілому, а, відповідно, веде й до зниження рівня добробуту кожного окремого домогосподарства.

Основні завдання антикризової політики держави полягають у розробці актуальної та дієвої правової бази, яка потребує внесення змін до Бюджетного кодексу; механізми фінансової стабілізації повинні діяти більш чітко – нова грошово-кредитна політика держави дозволить домогосподарствам мати вільний доступ до кредитних ресурсів; за рахунок бюджетно-податкового регулювання має зрости ефективність використання бюджетних коштів в Україні; напруження на ринку праці повинно бути зведено до мінімуму, що дозволить в умовах циклічного безробіття знизити його вплив на населення; соціальний

захист з боку держави повинен передбачати різного роду трансфери для підвищення рівня життя.

Рівень різноманітних макроекономічних показників потребує втручання з боку держави. Так, товарообіг в Україні за останні 8 років зазнав приросту, але розрив між містом та сільською місцевістю залишається доволі великим, що потребує пошуку шляхів вирішення. Рівень доходу на душу населення, порівняно з 2014 роком, зріс, але це відбувається в низькому темпі, що говорить про низький рівень задоволеності життям, про що свідчать також і статистичні дані опитувань серед населення, наведені у розділі 2. Рівень безробіття в країні за останні 10 років помітно скоротився, але цей показник не можна вважати повністю позитивним, адже значною мірою зріс показник трудової міграції – економічно активне населення виїжджає за межі країни, що призводить до «кадрового голоду», недостатності висококваліфікованих кадрів, відбувається відтік працездатного населення. Рівень інфляції в країні залишається на високому рівні, незважаючи на деякі зміни в позитивний бік.

Політика уряду повинна стати більш ефективною, щоб забезпечити домогосподарства належним рівнем доходу. Так, наприклад, активна участь з боку влади потрібна у галузі управління роздрібним товарооборотом, щоб обсяг реалізації товарів, а також асортимент були спрямовані на населення, а не лише на деякі його верстви.

Рівень бідності в Україні – одна із головних проблем за результатами аналізу рівня життя домогосподарств. Соціальний розвиток ще не достатньою мірою здатен змінити цю ситуацію, але державна політика може знайти шляхи розв'язку цієї проблеми. Можливості держави повинні балансувати із рівнем соціальної політики, що неодмінно в перспективі призведе до збільшення рівня життя в країні.

Головною проблемою і, водночас, перспективою, залишається зовнішня політика держави, яка все більше орієнтується на Захід. Наявні там практики та підходи вже знаходять своє відображення в сучасній Україні, але, виходячи зі статистичних даних, можна зробити висновок, що за наявності деяких успіхів на цій стежі, залишається ще велика кількість проблем, які потребують нагального вирішення.

Список використаних джерел

1. Кізіма Т., Шаманська О. Споживча поведінка домогосподарств: сутність, моделі, вектори оптимізації, Світ фінансів, 2012. №1. С. 7-16
2. Городняк І.В. Чинники формування споживчої поведінки домогосподарств, Економічна теорія та історія економічної думки, 2016. №13. С. 13-16
3. [Левків Г. Я. Основні елементи моделювання поведінки споживача. URL: http://www.nbuiv.gov.ua](http://www.nbuiv.gov.ua)
4. Кузьмук О. М. Особливості інституціоналізації споживацької поведінки в українському суспільстві, Грані, 2015. №3. С. 68-71
5. Шкварчук Л. О. Сучасні тенденції споживчої поведінки населення. Львів, 2014. 124-130 с.

Науковий керівник **Почерніна Н.В., к.е.н., доцент**